

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 471/2016
27.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ф.Х., због кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ф.Х., адв. Н.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину П9К 95/11 од 28.08.2015. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 107/15 од 08.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 27.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ф.Х., адв. Н.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину П9К 95/11 од 28.08.2015. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 107/15 од 08.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину П9К 95/11 од 28.08.2015. године, окривљени Ф.Х. оглашен је кривим због кривичног дела давања лажног исказа из члана 335. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж 107/15 од 08.03.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ф.Х., адв. Н.М., и пресуда Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину П9К 95/11 од 28.08.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Ф.Х., адв. Н.М., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из

члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ф.Х., адв. Н.М., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног Ф.Х., као основ за подношење захтева за заштиту законитости навео је повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с тим што се у образложењу указује да је изрека пресуде неразумљива, нејасна, (а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП), противречна сама себи и разлозима пресуде (што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП), а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Захтев за заштиту законитости поднет је и због кршења основних људских права окривљеног при чему се у захтеву не наводи у чему се иста повреда састоји. Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3), према одредби члана 484. ЗКП уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којим је утврђена повреда људског права и слобода окривљеног или другог учесника у поступку која је зајемчена Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Како подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема прописани садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП и у овом делу захтев одбацио.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.